

Vážení sportovní přátelé,

Scházíme se opět na našem výročním zasedání ke zhodnocení minulé činnosti.

Před tím než podám hlavní informace rád bych připomněl jednu důležitou událost minulého roku. Tou bylo 100 let organizované kanoistiky v českých zemích. Myslím, že jsme toto výročí důstojně připomenuly jak sportovními akcemi, tak i akcemi společenskými. Rád bych poděkoval pracovníků obou sekretariátů za enormní úsilí nad rámec pracovních povinností, které bylo spojeno s nejrůznějšími přípravami.

S velkou radostí nejen mé, ale jistě i Vás všech je nutné hodnotit vystoupení všech našich sportovců na MS v Praze a zisk 6 medailí, což bylo spojeno s velkým mediálním ohlasem. Zvláště, když je to podtrženo tím jak 3 měsíce před akcí byly povodně a nikdo ani nepomyslel do jak bezvadného stavu se vše v Troji uvede do pořádku. Tím hlavním tahounem byl Jirka Rohan a hlavně jemu a jeho energii vděčíme, že to tak dopadlo. MS v Troji ukázalo jaký má slalom mediální potenciál. Je nutné si uvědomit význam olympijských disciplín pro rozvoj sportu, ať se to někomu líbí nebo ne. Takový je dnes svět..

Samozřejmě, že vedle MS Troja byly i další velké soutěže – ME, MSJ, SP, atd. Více ve zprávách Jirky Pultery, Jirky Kratochvíla či Roberta Knebela – zodpovědných trenérů za slalom, juniory a sjezd.

Kongres ICF 2012 zavedl jedno nové finanční pravidlo ve všech disciplínách. Kdo se chce účastnit MS, MSJ, MS23 musí poslat ICF určené peníze do ústředí, ze kterého budou hrazeny cestovní náklady rozhodčím, ale pobytové výlohy musí hradit pořadatel. To znamená velkou novou zátěž pro národní federace.

Z hodnocení výsledků tedy můžeme konstatovat, že asi náš systém stále pracuje dobře. Tedy systém založený na vzdělávání trenérů (rychlostní kanoistika např. závidí jak jsou organizována pravidelná školení trenérů), dlouhodobém systému soutěží, atd. Možná, že by se dalo udělat i více, ale jak už to bývá ve všech oblastech lidského snažení – vše závisí na financích. Přesto aktivity Milana Bílého a Jirky Kratochvíla jsou téměř nenahraditelné.

Dnes máme po pádu Sazky zdroje financí: MŠMT, ČOV a vlastní příspěvky. Oba hlavní příspěvky mají velice striktní pravidla pro jejich použití, která se rok od roku mění. Znovu: bohužel se zvyšuje počet vyhlášek a omezení jak postupovat při přidělování peněz na jednotlivé činnosti, je nutné přihlížet na zákonné předpisy a vyhlášky jednotlivých organizací na to, jak je možné a není možné peníze použít. Při stále se zvyšujících požadavcích všech – říkám stále, že je nutné tvořit každý rok nekumulativní rezervu v rozpočtu. Stále tato doporučení nenacházejí patřičnou odezvu.

V minulém roce jsem Vás informoval jak započala administrativní transformace sportu. Stále není plně jasné jak vše dopadne zvláště s přijetím nového Občanského zákoníku. Ten vyvolá i změnu celkových stanov ČSK a je dost možné, že bude nutné změnit i naši výhodnou dvoukolejnost (Stanovy ČSKDV).

Zde je vhodné zdůraznit, že v případě změn v olympijském programu přijdeme i o částku vyšší než 3 mil Kč, kterou dostáváme do Středisek mládeže, což je i silná finanční injekce do mnoha oddílů. To se stalo softbalu a basebalu. Ti vypadli rychle z pozice řádných členů ČOV a stali se pouze přidruženými bez nároku na jakékoliv finance. Systém Středisek je skvěle

veden Jirkou Kratochvílem. Tedy poděkování jemu, ale i všem členům realizačních týmů všech Středisek mládeže.

Výbor se setkal od minulé konference celkem 6x a kromě těchto zasedání se uskutečnila i celá řada jednání během závodů nebo treninků. Spektrum projednávaných problémů se pohybovalo od Směrnic pro závodění, činnost oddílů a regionů, činnost RD až samozřejmě po finance. Bohužel ty zabíraly nejvíce prostoru v projednávání. Nedílnou součástí projednávání byla i otázka závodů, financování oddílů a udržení činností našeho svazu. Tím míním nejen tu sportovní spojenou se závody, ale i organizací seminářů a školení trenérů, ale i rozhodčích.

Jsem rád, že členská základna asi 3300 členů ve 128 klubech je více než stabilní. Je úžasné pozorovat jak při závodech žáků a dorostu jsou na březích spousty podpůrných rodinných týmů. Škoda, že při přechodu do „světa dospělých“ tyto týmy zanikají a snižují svou aktivitu.

Na závěr bych rád poděkoval všem, kteří se o náš sport zasloužili a pomohli mu k jeho trvalému vysokému standardu. Víím, že kdybych začal jmenovat některé spolupracovníky tak se řada bude prodlužovat a také určitě bych na někoho zapomněl. Proto mi dovoluete zcela obecně poděkovat všem, kteří jsou do našeho hnutí zapojeni a to z 99 % bez nároku na jakoukoliv odměnu, tedy členům výboru za vzájemnou toleranci a obětavou práci, pracovníkům sekretariátu, trenérům, funkcionářům a rozhodčím a samozřejmě závodníkům za vzájemnou toleranci a ochotu připustit chyby.